

Бетманъ Холвегъ прѣдъ Райхстага.

БЕРЛИНЪ, 17 мај. Официална Държавниятъ канцлеръ Бетманъ Холвегъ е държалъ въ Райхстага следната рѣчь:

Прѣди 8 дена ви говорихъ, че има още надежда да се отстрани италианската намѣса въ войната; но за голѣмо съгласиение ма да ви потвърдя, че надеждитъ ни остана изгнана.

Германската душа се отказва да повѣрва подобенъ обратъ въ работитъ; сега италианското правителство си записа името съ кървави букви въ съветовната история (Живи одобреня).

Макнавель бѣше онзи, който каза, че всѣка война, която е неоходима, е едно право.

Или тази война, която е прѣдизвикана само отъ реалиа гледна точка на политиката, която нѣма никакво морално отражение — бѣше неоходима? Не е ли това, наистина, една неоходимост? (Викове: твърдѣ добръ).

Никой не заплашваше Италия. Ни то Австро-Унгария, ни то Германия.

Историята по нѣсно ще докаже, че Тройното Съглашение е подвело Италия съ лъжливи обѣщания (Живи одобреня).

Безъ да капне една капна кръвъ, безъ да е застрашенъ животътъ на единъ италианецъ, Италия можеше да си получи концесията, която прѣди нѣколко дена ви протухъ: територии въ Тиролъ и въ Исонзо. Навсѣкѣдъ, нѣдѣто се говори италианския езикъ, се удовлетвоизава националнитъ имъ желаня. Така сѣщо въ Триестъ, и въ Албания и се даде найширока свобода, цѣнния портъ Валона и се отстъпа.

Защо тя не прие всичко това? Или тя мисли, че щѣ завладѣе германския Тиролъ? Долу рѣцѣтъ! и (Бурни гдобрения).

Или тя мисли, че Германия ще се оплати отъ нея, на която дължи своето развитие, своето уголъмяване, ранга но си да се нарѣче велика сила? (Твърде добръ).

Сниие не оставихме никакво съмнение въ Римъ, че когато италианскитъ войски нападнатъ австро-унгарскитъ войски не ще срѣщнатъ и желѣзнитъ германски войници. (Аплодиране!)

Защо Римъ отговори така леко на висенскитъ прѣдложения съ единъ бѣденъ манифестъ за война безъ да ни даде каквото и да е обяснение? Може да го е било срамъ да каже това, което се пишеше въ пресата, и което те говореше въ колударитъ на Парламента, като причина — т. е. че нѣматъ довѣрие въ австрийското прѣдложение.

Германия обяви, че гарантира за добиването на тѣзи концесии. (Живи одобреня).

Третинно не бѣше ли слѣдъ 4 мѣсеца, прѣзъ май, друга областъ, освѣнъ такава, каквато бѣше прѣзъ февруарий? Къмъ Третинно се прибавяше една цѣла серия отъ концесии, и последъ живѣе бѣше онзи тросѣтъ съюзъ, който кралтъ и итали-

анското правителство по единъ положителенъ начинъ поддържаша и слѣдъ избухването на общоевропейската война.

Какъ можеше Италия така дълбоко да се ангажира стътройното съглашение, а не можеше да се откачи отъ неговитъ обѣтия?

Италианскитъ държавни мжже изиграха прѣдъ народа си скжното опова хоро, което изиграха и прѣдъ насъ.

Нѣкои италиански територии по срѣднитъ граници всѣкога сж били най-скрочения идеалъ на всѣки италианецъ, но италианскитъ народъ, въ болшинството си, не е искалъ нито дума да чуе за война, нито даже и болшинството на парламента е искало тази война.

Ние, всичко направихме да бжде удовлетворена Италия и да се откаже отъ тройното съглашение, но... ти отиде противъ интереситъ си!

На насъ сега се налага приятната длъжностъ да окуражимъ нашата вѣрна съюзница Австро-Унгария, съ войскитъ на която всѣкидневно раздѣляме: смъртъ, рани, побѣди, за да изкупимъ изневѣрието на третия си съюзникъ.

РУСКАТА преса за Ромжния.

ПЕТРОГРАДЪ, 17 мај. „Новое Время“ публикува една кореспонденция отъ Букурещъ за поведението на Ромжния.

Авторътъ казва: „че недавна И. Братияна е декларираалъ на английския пълномощенъ мръ Съръ Барклиа, че Ромжния ще тргне да осжестви националнитъ си идеали само тогава, когато ще настъпи рѣшителния моментъ. Всѣ така двойствено говори и официалнитъ имъ преса.

Ромжнското правителство на думи играе единтъ и другитъ. Ако надвие тройното съглашение, да си взематъ Трансилвания, а ако надвие двойния съюзъ, да прѣмине тогава къмъ страната на побѣдителя.

Легионитъ въ Шуменъ.

Вчера сутринтъ варненскитъ ученически легионъ направя единъ излѣтъ до Шуменъ по поканата на шумненската гимназия отъ тамошнитъ легиони. Легионитъ заминаа стъоржжнето си заедно съ своитъ началници и вѣроятно днесъ легионитъ ще вземе участие на тамошния парадъ по случай имениния день на Царя на българитъ.

Както ни съобщаватъ отъ Шуменъ, легионитъ е билъ посрѣщанъ най-тържественно.

Днесъ двата легиона слѣдъ тържеството ще иматъ учение, както узнаваме, въ околността на Шуменъ.

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

Сраженията около Пшемисълъ.

БЕРЛИНЪ, 17 мај. Кореспондента отъ галицийския боенъ театръ на в. „Б. Ц. ам-Митагъ“ телеграфира: „Сражението, което се води за завладѣването на сектора Санъ продължава съ успѣхъ.“

Австро-германскитъ войски напредватъ по желѣзнопътната линия Пшемисълъ-Градентъ.

Числото на плѣницитъ се увеличава. Въ продълженіе на три седмици сж взети отъ руския фронтъ 250,000 плѣници руси.

Извѣстията, които тукущо пристигнаха, показватъ, че и втората линия отъ крѣпостта на Пшемисълъ струва твърдѣ скжпо на руситъ, и че прѣзъ последнитъ дни прѣди да се прѣдадатъ, сж изгубили 30,000 плѣници.

Австрийската тежка артилерия започна да бомбардира отъ югъ фортоветъ на Пшемисълъ, които руситъ защитаватъ само за поддржане единъ мораленъ престижъ. На сѣверо-изтокъ отъ Пшемисълъ австро-германскитъ войски продължаватъ да стѣгатъ крѣга около крѣпостта, и отъ 2й до 11-мај взеха други 9000 плѣници, 25 орджия и 20 митральози.

Германия има провизия.

БЕРЛИНЪ, 17 мај. Въ бюджетарната комисия на Райхстага, докладчика на военната секция, отговаряйки на запитването: войсковата администрация можи ли да гарантира за една продължителна война, е декларираалъ ясно и положително, че даже за една нова зимна война, ние се намираме въ вѣско отношение напълно готови.

Може само въ изключителенъ случай да се допусне, че по липса на нѣкои военни материали, да се почувствува нуждата.

При Дарданелитъ.

ВИЕНА, 17 мај. Телеграфиратъ отъ Цариградъ, че по дарданелския фронтъ тази сутринъ въ 6½ часа, единъ английски броненосецъ отъ типа на „Мажестикъ“ е билъ разбитъ отъ торпила срѣщу Седемъ-Бахаръ.

Торпилата е била хвърлена отъ една подводна лодка, принадлежаща на съюзната австро-германска флота.

Торпилата е ударила задната частъ на броненосеца, който се навелъ на една страна и бързо потъна.

БУДА-ПЕЩА, 17 мај. Операциитъ въ Галиция се развиватъ благоприятно за съюзнишкитъ армии. Въ последнитъ сражения на юго-изтокъ отъ Пшемисълъ нашитъ войски взеха нови 13000 плѣници.

Празникътъ на Христо Ботева.

Днесъ въ цѣла България и въ тази откъсната Добруджа, а и въ поробена Македония, и дѣто се чува българско име се отпразнува празника на българския революционеръ и поетъ Хр Ботева.

Тукъ, въ Варна, както и всѣкога, до сега, варненци, съзнавайки своята национална гордостъ, милѣйки за своето, отпразнуваха по най-тържественъ начинъ всички знаменити дати за българския народъ. Въ днешното тържество, празника на Хр. Ботювъ, взима участие най-крѣжката душа — учащата се младежъ.

Тоя денъ е день великъ за българския народъ. Ботювъ е обиченъ за насъ, защото не е между насъ: той падна убитъ отъ вѣковния нашъ врагъ турчина.

Той умрѣ за свободата на България, и остави поколение. И въ знаменития днешенъ день това поколение отпразнува по най-тържественъ начинъ неговата паметъ, която е вѣрѣцето на всѣки българинъ. Той е борецътъ, който съ отбуръ български юнаци мина Дунава съ „Радецкиитъ“, и встѣжи въ своето мило отечество и заби българското знаме, като поде борбата противъ вѣковния угнетителъ. Събуди цѣла Европа и показа, че въ тази земя има народъ подъ робство и народъ угнетенъ. И падна той убитъ

на Вѣслецъ, но борбата не прѣстана; тя продължи, защото не се гаси тъй шо не гасне.

Общата борба се поддѣ и отъ други синове на България. Стрѣсна се Европа и се замисли за свободата на този народъ.

Днесъ живѣемъ въ свободна България, птемъ Ботювитъ пѣсни, декламатъ стихове прѣдъ това поколение, гордѣемъ се съ Ботювитъ стихове, възпятаваме учащата младежъ и всѣки крѣжка душа си спомня за Ботюва за онзи който падна убитъ за свободата на поробена България.

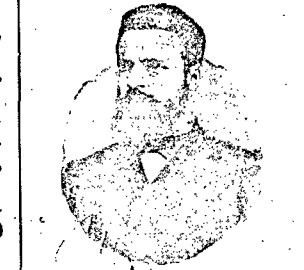
Днесъ тая учаща младежъ въ знакъ на признателностъ и уважение къмъ своитъ ратници и борци за свободата на България отпразнуватъ по най-тържественъ начинъ, за да узнаменуватъ и а й - тържественъ день.

Последно саморжчно писмо на Ботева до отечеството, съпругата и дѣцата му:

„Мила ми Венето, Димитре и Иване. Простете ма, че азъ Ви не казахъ койгъ отивахъ. Любовамъ, когато имамъ къмъ Васъ ма напора да направя това. Азъ знаяхъ, че Вие ще да плачете, а вашитъ слъзи сж много скжпа за мене!“

Венето, ти си моя жена и нѣрба да ма слушашъ и вървашъ въ свичко. Азъ са моля не

приметлите си да та не оставятъ. и тие трѣба да та поддържатъ Богъ ще да ма знази и като оксипва то ние ще да бждемъ най-честити на тоя святъ Ако умра то знай, че посылъ отчестото си сѣжъ обичель най-много тебе, затова гледай Иванка и помни любящия ти.
17 майа 1876 твоей Христо.
„Радецки“

Источниятъ въпросъ.

За да не бждемъ голословни днесъ даваме изъ миналото, изъ живота на Хр. Ботевъ, какъ е схващатъ той источниятъ въпросъ и тоя между насъ и нашата сѣсѣдка Гърция и Сърбия. Даваме една малка извадка, извадка отъ в. „Дума“, който се издаваше въ Браила. бр. 1-й, 10 юни 1871 год. ето какво е било поведението още прѣзъ ония врѣмена на Сърбия и Гърция къмъ България, и довершани наши съюзници, които Ботевъ много добръ позналъ и оцѣнитъ още прѣди половитъ нѣкъ:.....

„Гърция отъ началото още на своето освобождение и до сега не се е запимала съ друго нищо, освѣнъ съ мечтаня за нѣкаква си византийска империя, която да заключаватъ въ себе повече отъ половината въ Балканския полуостровъ, заедно съ нейната стара столица и заедно съ крайбрѣжията на Черно и Адриатическо море. Тя е гледала, и днесъ даже гледа на Албания, на Македония и на Тракия като на свои бждащи провинции и не смѣтѣ, че тия провинции сж населени съ съвсѣмъ чужди за нея славянски племена, които никога нѣма да признаятъ надъ себе си нейната традиционно-невистна власть и никога нѣма да се подчинятъ на нейната православно-идиотическа култура. Разбира се, че съ такава една държава не само българитъ, но и сичкитъ почти южни славяни не ще могатъ да иматъ нищо общо; така шото — грѣцкитъ народъ, даже и слѣдъ смъртъта на Турция, ще си остане въ изолирано положение и ще бжде заключенъ въ днешнитъ граници на своята безплодна и неспособна за по наташното развитие земя. Съ други думи — Гърция никога нѣма да влѣзе като членъ въ южно славянския съюзъ, и грѣцкитъ народъ рано или късно ще се прѣобртне на спекулативенъ пролетариятъ.“

„Но и Сърбия, тая близка и симпатична за насъ млада сила до вчера е играла съвсѣмъ недостойна роль въ отношенията си къмъ своитъ енокрѣвни братия, и до вчера е подражавала въ стърмленията си ту на Ромжния, ту на Гърция. За примѣръ на това достатъчно е да припомнимъ вѣзтаніето на Лука Букваловича, бомбардирането на Бѣлградъ, българската ле-

гия на 1868 г. и дѣйствиата на оная шарлатанска Милошев Милоевичева компания, която съ разравянето коститъ на несвързано умрѣлиятъ народни глупости и съ разпространението на своитъ рѣждиви и глупави идеи чрѣзъ срѣдствата на образованието, възбуди такава реакция въ духовствъ на нашето младо поколение, щото извъ много мѣста на нашето отечество захванаха да се чуватъ дуалистически гласове, че дължността на българскитъ патриоти е да очертаятъ най-напрѣдъ етнографическитъ граници на своя народъ, пъкъ тогава вече да мислятъ за нѣкакво си сближение и споразумѣние съ Сърбия; въ противъ случай, за цѣлостта на своето народно тѣло, България ще бжде принудена да пригрѣне дуализмътъ и още цѣли 500 години да лежи подъ него на варварството. Сичко това, разбира се, е било горчивъ плодъ не само на множество шарлатанствуващи и безумствуващи Милошеви чевши компании, но и на единъ дълъгъ редъ тѣпи и ретроградни правителства и министерства, надъ гроба на които и ние имаме днесъ пълно право да се смѣемъ заедно съ цѣлия срѣбски народъ."

Б. Р. Излияния сѣ всѣкакви дневни коментари за становащето на гърци и сърби, тъй като Ботевъ много добръ ги очертаа още прѣди освобождението на България.

"Гърбавиятъ само гробътъ изправа!"

Отпразнуването

имения денъ на Царя, участието на войската и ученяч. легионъ, войнишката кѣтва.

Днесъ въ 9½ ч. п. об. по случай имения денъ на Царя на българитъ, се отслужи въ катедрал. църква молебень за здравие и дълголетствието му. Присѣствуваха всички официални лица, много граждани, всички войскови части и учащата се младежъ. Ученическия легионъ, състоящъ само отъ търговското училище, тъй като гимназ. ученици сѣ въ Шуменъ.

Клѣтвата.

Едновременно днесъ войничѣтъ отъ 3 пр. полкъ, флота, брѣговата багарса и ученическия легионъ положили клетва за вѣрностъ на своя войнички дългъ, за обичъ и запазване отечеството отъ вѣншнати и вътрѣшни врагове.

Бригадниятъ командиръ имъ държа една прочувствена рѣчь за цѣлата на клѣтвата и войничкия дългъ. Той завърши съ слѣднитъ думи:

Войници! Български левове! Силата на България лежи на вашитъ плещи. Нашитъ врагове нѣмаатъ прѣдъ ревѣтъ на лъва. Българскиятъ войникъ, въ скоршното минало помни само слава, слава и побѣди. Българското знаме не е паднало въ чужди рѣждъ. Бийте се, когато тоя денъ дойде на късове надайте, но никога въ неприятели рѣждъ не се прѣдавайте. Обичайте България, пазете я отъ вѣншнати врагове. Това е силата и гордостта на нашия войникъ, той знае само напрѣдъ! Да живѣе нашия Господаръ, царятъ на българитъ, Фердинандъ I, да живѣе българския народъ! Ура!

Музикитъ свирѣха българскитъ химнъ, заглушени отъ грѣмогласни викове ура!

Слѣдъ това бригадни командиръ г. Киселовъ поздравилъ всички войски и се спрѣ съ голѣма заинтересованостъ прѣдъ ученическия легионъ, и го поздравилъ като най-младъ защитникъ на отечеството съ оръжие въ рѣжа, противъ враго-

АВСТРО-ИТАЛИЯНСКАТА ВОЙНА

РИМЪ, 17 май. (Официална). Прѣдвиждаше се, че веднага съ обявяването на войната, ще се прѣдприеме офанзива срѣщу нашитъ адриатически брѣгове. съ цѣлъ да се произведе по-скоро единъ мораленъ ефентъ, отъ колкото да се постигне нѣкаква военна цѣлъ. Но взеха се всички мѣрки срѣщу тѣзи атаки, както и тѣхната кратковременность.

Наистина, малки военни неприятелски единици, прѣимуществено контраторпиллори и торпильори стрѣляха въ много пунктове на нашия брѣгъ, но това се продължи само отъ часѣтъ 4 до 6 на 11 май.

Неприятелски аероплани се опитаха да атакуватъ и арсенала въ Венеция, но бидоха отстранени отъ нашата артилерия.

Слѣдъ една къса стрѣлба неприятелскитъ параходи бидоха прогонени отъ торпильори.

Атакуванитъ пунктове сѣ: Порто Корсини, Анкона, Барлета Пезаръ и Синигалия.

Поврѣдитъ, причинени отъ неприятелската флота не сѣ голѣми. Неприятелската канонада потопа единъ германски търговски параходъ, който се намираше въ приотанището на Анкона.

БУКУРЕЩЪ, 17 май. Споредъ едно извѣстие отъ Римъ, 5 транспортни парахода съ войски сѣ замислили отъ Бриндизи за Валона. Тази армия е била прѣдначена за окупирането на Албания.

Австро-германски войски срѣщу Италия

БУКУРЕЩЪ, 17 май. Единъ виденъ италиански дипломатъ заяви:

Рѣшено е отъ италианския генераленъ щабъ да се изпратятъ срѣщу Дарданелитъ и Мала-Азия два експедиционни корпуса отъ по 100,000 души. Сжщиятъ дипломатъ увѣрява, че Германия е концентрирала 300,000 баварци на италианската граница, а австрийцитъ сѣ концентрирали на фронта Истрия, Хърватско.

РИМЪ, 17 май. Вѣстницитъ узнаватъ, че много голѣми австрийски сили сѣ концентрирали въ Славени и Фламо. Австрийскитъ войски нападнали гр. Каберо и разрушиха желѣзнопѣжната линия.

РИМЪ, 17 май. Единъ руски дипломатъ, запитанъ върху ромжно рускитъ прѣговори, заяви:

Не вѣрвамъ, че Ромжния ще дѣйствиува заедно съ Русия.

Русия не може да прѣговаря даже съ Ромжния, а колкото за компенсациитъ, които иска ромжнското правителство въ Буковина и Украйна, дѣто дадохме безбройни жертви, да дадемъ тѣзи земи на друга държава — това би значило да жертвуваме себе си.

Италиянитъ срѣщу Дарданелитъ.

СОЛУНЪ, 17 май. Споредъ едно извѣстие отъ Бриндизи нѣколко италиански военни парахода придружаващи 40 транспортни параходи съ войски, прѣдначени за дебаркиране въ срѣдна Далмация по Сиененикъ. Досега нѣма никакво извѣстие дали италианцитъ сѣ дебаркирали.

Искане на България отъ Турция

БУКУРЕЩЪ, 17 май. На тукашното вѣншно м-ство съобщаватъ отъ Цариградъ, че българското правителство прѣдлави искания прѣдъ Високата Порта, за да се отстъпи на България за използване до края на войната ж. п. линия Свиленградъ — Деде-Агачъ.

Това искане българското правителство мотивира съ желанието да се тури край на аномалията, която съществува при транзита на българскитъ стоки по вѣншната линия, която е единствената свързваща България съ Америка, Англия, Франция и Италия. Българското искане прѣдадено въ една твърдъ приятелска форма, въ която прозира желанието на софийския кабинетъ, за да не се развалятъ добритъ отношения между България и Турция.

Турското правит. още не е отговорило на това искане. Въ състоялото се по този поводъ съвѣщание въ Високата Порта сѣ участвували и всички м-ри, между което и видни членове на младо-турския кабинетъ.

Австрия и Германия дѣйствиуваатъ енергично за удовлетворението на това българско искане, което слѣдъ визането на Италия въ война, има важно значение за България.

М-рътъ на земледѣлието Г. Динчевъ сноци ни заяви, че между България и Турция не съществуваатъ никакви разногласия, и че той вѣрва какво досегашитъ добро-съсѣдски връзки между тѣзи двѣ държави ще бждатъ запазени.

Гърцкия страхъ отъ България.

СОФИЯ, 17 май. Единъ лице, което пристигна днесъ отъ Атина, и което се намира въ близки връзки съ грѣцкото правителство, заяви, че правителството на Гулариса е подало на силитъ отъ тройното съглашение поа, съ които иска да се намѣси въ войната.

Едно отъ условията било съглашението да гарантира

Ново прѣдложение къмъ България.

СОФИЯ, 18 май. Въ сѣбота на 16-й късно вечерята пълномощнитъ м-ри въ София на Англия, Русия, Франция и Италия, сѣ съ явили въ помещението на Министерския съвѣтъ и врѣчили на м-ръ прѣдсед. даденитъ отъ своитъ правителства прѣдложения досѣжно комменсиранието на България. Тѣзи прѣдложения сѣ направени въ ултимативенъ характеръ срѣщу евентуалното участие въ общата срана на Четворното съглашение.

Вчера сутринята г. Добровичъ поѣсти м-ръ прѣдсед. Чрѣзъ г. Добровича е изпратенъ на Царя прѣписъ отъ новото прѣдложение на антантата.

Веднага слѣдъ това г. Добровичъ се явилъ на доклада при Царя.

Вчера слѣдъ пладне министритъ имаха продължително съвѣщание, на което м-ръ прѣдсед. г. д-ръ Радославовъ увѣдоми Министерския съвѣтъ съ текста на новото прѣдложение и поиска да знае мнѣнието на г. м-ритъ по тѣзи прѣдложение.

Въ края на тѣзи разисквания е било взето рѣшение, което се пази въ най-голѣма тайна.

М-ръ прѣдседателятъ ще врѣчи на прѣдставителитъ отъ четворното съглашение отговора на българското правителство довчера и най-късно утрѣ отговорътъ на българското правителство ще може да се доразбере.

Слѣдъ министерското съвѣщание м-ръ Петковъ е заявилъ на нашия редакторъ г. Таневъ, че дѣйствиелно въ сѣбота прѣдставителитъ на Четворното съглашение сѣ направили нови прѣдложения на българското правителство. Относително бждашето поведение на България, м-ръ Петковъ казалъ, че трѣбва да се продължава политиката на строгъ и лояленъ неутралитетъ; тази политика не трѣбва да се избѣгва съ колѣбание, защото ще донесе нещастие за страната.

Другъ м-ръ, който сжщо отказа да даде каквито и да е свѣдения върху характера на новитъ прѣдложения, ни заяви:

Никанва промѣна въ вѣншната политика нѣма да има. Вѣншната политика на България ще запази досегашния си курсъ. Нито мобилизация, нито кабинетна промѣна е допустима при сегашнитъ обстоятелства.

Д-ръ Даневъ за положението.

СОФИЯ, 18 май. Запитанъ върху положението на вѣншната политика на България въ свързка съ италианската паметса, г. д-ръ С. Даневъ ни заяви:

Вѣншната политика на България сѣ огледа на днешнитъ международни усложнения, азъ изложихъ и заявихъ неодавна, че ние трѣбва да взѣземъ въ незабавно си образумиене съ тройната антантата, съ което споразумѣние се гарантира не само съществуването на България, както самостоятелна държава, но и се обезпечаватъ тържеството на българската национална кауза.

Намислата на Италия въ вайната е ново доказателство, че крайната побѣда на страната на тройното съглашение и сжщевременно ще потвърди, че припорядчаната отъ насъ политика е единствената политика, която отговаря на българскитъ интереси.

Завчера посетихъ английския пълномощенъ м-ръ въ София и узнахъ новото прѣдложение на тройното съглашение къмъ България, но не мога да ги прѣдамъ, понеже тѣ сѣ менъ лично повѣрени.

СОФИЯ, 18 м. Едно видно лице, което е въ постоянни връзки съ италианската легация въ София, ни заяви:

Твърдението, че Италия възприела да прѣдлави претенции въ Македония е абсолютно безусловно. Италианското правителство е провело асирации на Балканитъ, които сѣ възъ отъ прѣдѣлитъ на Албания, и които сѣ фиксирани отъ лондонската посланишка конференция и прѣдължаватъ да бждатъ далечъ отъ подобни мисли.

Мога да ви уверя, че Италия, както и Русия, желаятъ да затворятъ приятелскитъ си връзки съ България. Прѣзъ връме на съюзническата война Италия бинше единствената държава която се застъпи най-енергично прѣдъ буржуйския кабинетъ и осуети визането на ромжскитъ войски въ София. Италия изложила обявяването на балканската война прѣдъ 1912 г., за да склучи миръ съ Турция.

Тѣй би постигнала въсна друга държава на мястото на Италия, която наврѣме се намѣси.

Грѣцката на тогаванното българско правителство е, за дѣто не е влязло въ споразумѣние съ Италия.

Понастоящомъ италианската дипломация продължава да работи за покрѣвянето на чапраневата грѣпка, като поддържа да се задоволятъ българскитъ искания по отношение Македония и линията Мидия—Еносъ.

Това е най-доброото доказателство, че Италия няма да мисли да поидеа вѣрносъ за нѣкакви претенции надъ македонскитъ земи, които сѣ и ще бждатъ български.

Последната покана къмъ Ромжния.

БУКУРЕЩЪ, 17 май. Едно видно лице, политическо лице заяви, че русиятъ и юранцюзкия пълномощни м-ри въ Букурещъ въ една срѣща съ м-ръ прѣдседателя г. Братияно му сѣ дали да разбере, че, ако Ромжния продължава да настоява да бждатъ уважавани нейнитъ искания, то силитъ отъ тройното съглашение ще прѣкъснатъ прѣговоритъ.

При това пълномощнитъ м-ри на Русия и Франция заявили, че намѣсата на Ромжния е необходима за съглашението и постѣжкитъ, които се правятъ въ Букурещъ, сѣ дължати на устойчивостта на Италия, която иска да се запазятъ интереситъ на Ромжния въ общо-европейската война.

На ромжнското правителство е внушено; че, ако Ромжния